

ligere er blevet fordret ved Anlægget af nogen anden Holdeplads eller Station paa den Kystbane, her er Tale om.

Jeg kan derfor ikke se rettere — og jeg har beskæftiget mig en Del med dette Spørgsmaal og søgt at danne mig en begrundet Mening derom i Enkeltheder —, end at jeg meget maa bede Finansudvalget tage Hensyn til disse Omstændigheder, naar det paa ny overvejer Spørgsmaalet.

S. Sørensen: Jeg vil blot gøre nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af det Samraad, som staar omtalt i Betænkningen under Nr. 75. Samraadet angaar Forholdene ved Nymindegab og Hvide Sande. Jeg skal slet ikke komme ind paa selve Sagen, men berører den kun for at faa Lejlighed til at minde om, at der er indkommet ikke 1 eller 2 — som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde —, men flere Andragender. Ved mig er indbragt et Andragende fra 450 Lodsejere ved Ringkøbing Fjord, som føler sig brøstholdne ved den trufne Ordning og derfor søger om Erstatning, en Erstatning, de mener sig berettigede til, fordi det er paaviseligt, at deres Enge har tabt betydeligt i Værdi efter Gennemgravningen af Hvide Sande.

Selve Arbejdet der skal jeg ikke nævne et eneste Ord om; jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i, at det kan komme senere, om halvgjort Arbejde skal man ikke fælde nogen Dom. Naar den ærede Ordfører udtalte, at vi havde haft Storme siden, skal jeg dertil bemærke, at denne Vinter har været den mest stille, jeg kan mindes, vi har haft. Vi, der bor derude, er saa vant til at lægge Mærke til, hvorledes Vejret er, og jeg synes, at vi i Vinter har haft en stillestaaende Luft, grødet og tung Luft med lidt Regn og Blæst lige fra Efteraaret til Julen. Det er ikke den Slags Vejr, der vækker megen Uro i Havet. For Resten følger Uro i Havet ikke absolut med Storm. Det er ejendommeligt, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa.

Derimod ønsker jeg at sige til Finansudvalget, at det er neppe helt rigtigt, at man gemmer saa store Spørgsmaal, der kommer herind i Form af Andragender, til tredie Behandling. Jeg ved nok, at der saa er ligesom lukket for de enkelte Medlemmer af Tinget; men det kan dog ikke være Finansudvalgets Opgave at gøre dette. Der skulde være saa frit Slag som muligt og saa god Lejlighed som muligt til at varetage de Egenes Interesser, vi repræsen-

terer. Som bekendt kan et enkelt Medlem jo godt stille Ændringsforslag til anden Behandling, dersom han anser sig for brøstholden ved den Bestemmelse, Finansudvalget har truffet. Men ved tredie Behandling skal han være gode Venner med 14 andre for at faa stillet sine Ændringsforslag. Han staar altsaa ikke nær saa frit og uafhængigt som ved anden Behandling. Der kan heller ikke gøres noget fra Egnens Side i Mellemtiden, saa længe man der ikke ved, hvordan Sagen staar. Tredie Behandling varer kun nogle faa Dage, ved den er der derfor ikke synderligt at udrette. Jeg henstiller blot dette Spørgsmaal til Overvejelse ikke alene for denne Sags Vedkommende, men i det hele taget, fordi jeg tror, der her begaas en Fejl fra Finansudvalgets Side.

Jeg skal saa omtale en Sag, som mange andre ærede Medlemmer har berørt. Ogsaa jeg er meget interesseret i alt, hvad der angaar Samfærdselsmidlerne, specielt Jernbaneforholdene. Jeg synes, det vilde være interessant, om vi kunde faa foretaget dette Forsøg med elektrisk Drift mellem Aarhus og Randers, og jeg vil derfor gerne lægge et godt Ord ind for, at denne Sag maa gaa i Orden, selv om Staten skal ofre endnu et lille Beløb af den Indtægt, den ellers vil kunne faa. Jeg tror, det vilde være rigtigt at gøre det. Jeg ved godt, at Ingeniører — jeg har selv noget med en Bane at gøre og taler jævnlig med Ingeniører — i Regelen ikke sværmer saa meget for Tanken, men det var værd at faa den prøvet. Det blev før nævnt, at Banen skulde gaa gennem en udmærket frugtbar Egn, derfor skulde man særlig gøre Forsøget der. Dersom den elektriske Drift viser sig at være billig og praktisk, vil der imidlertid netop være Brug for den i de mindre frugtbare Egne; man vilde da kunne nøjes med svagere Spor o. s. v., hvor man f. Eks. ønskede en Bane ud til Kysten eller lignende. Sagen har altsaa lige saa megen Interesse og lidt til, synes jeg, for de mindre frugtbare Egne som for de frugtbare, hvor en Statsbane med almindelig Sporvidde og drevet med Dampkraft kan betale sig. Jeg har ønsket at føje ogsaa min Røst til de andre ærede Medlemmers, som har bedt Ministeren om at se velvilligt paa denne Sag. Det var interessant at faa Forsøget gjort — hvad det saa end siden kunde føre til.

Wulff: Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har baade i Lørdags og i Dag henvendt nogle